

Margretha Drotning á Føroya Løgtingi:

- Føroyingar - standið saman!

– Det stærke sammenhold har givet færingerne styrke og selvtillid. Det er egenskaber, som før har bragt Færøerne gennem store vanskeligheder. Og der er egenskaber, der vil blive hårdt brug for også i de kommende år
segði Margretha Drotning m.a. í røðu síni á lögtingi fyrrapartin í gjár.
Hon segði:

Med stor forventning har jeg set frem til dette besøg på Færøerne i år, og jeg takker for den hjertelige modtagelse, jeg har fået her i Tórshavn, og for de varme og venlige ord, som Lagtingets formand netop har henvendt til mig.

Også Prinsen havde glædet sig til genseet, og det har derfor været en stor skuffelse for ham at måtte melde afbud. Min mand har bedt mig overbringe Lagtinget sine varmeste hilsener og gode ønsker for alle heroppe.

Usikkerhed og forvirring

Ingen kan være uvidende om, at det er vanskelige tider for Færøerne. Det har det været længe – og det har det været før. Alligvel virker det anderledes denne gang, for det er ikke de vante kræfter, man er oppe imod. Naturen har færingerne kendt og levet med i tusind år. Den er barsk og karrig, men også ødsel; og selv i dens lunefuldhed véd man, hvor man har den. Men svingende konjukturer, internationale beslutninger og konventioner – det er ikke det samme; så uundgåelige og nødvendige de end kan være, er det noget som er langt sværere at forstå og forholde sig til. Det skaber den usikkerhed og forvirring, som gør, at man kan føle sig som offer og årsag på een gang; det rammer både selvfølelsen og optimismen. Ingen skal undre

sig over, om færingerne er bekymrede – kede af det – vrede.

Maskerne i familienettet for store

I den seneste tid har mange følt sig tvunget til at rejse fra øerne; og det gør dobbelt ondt, at det især er de unge, der drager ud, måske for altid og ikke som tidligere kun for en stund og med det faste forsæt for eller siden at ville vende hjem. Det må bekymre ikke blot de gamle, men også de, der nu står på højen af deres bane; for hvis de unge – fremtiden – rejser i stort tal, hvad bliver der så i et lange løb at vende tilbage til? Hvem er der så at tænke på som "familien derhjemme"? Det er identiteten som færing, der står på spil, når maskerne i familienettet

bliver for store og uregelmæssige.

For det færøske samfund er stadig nært og overskueligt. Færingen er altid blandt frænder og færdes aldrig ukendt noget sted på øerne. Ingen færing kan blive borte i mængden – selv ikke på Olai-dagen i Tórshavn. Det kan mange i Danmark og verden uden for øerne være misundelige over. Men det nære samfund har sine omkostninger. Det, der rammer den ene, rammer også den anden; ingen kan holde sig udenfor, ingen lades i fred hverken med sine sejre eller sine sår.

Det er så let at miste modet ved at se tilbage på noget, der gik tabt, men vi skal ikke se mange år tilbage for også at få øje på noget positivt.

De varige goder

Det samfund, som færingerne i den sidste menneskealder har bygget op, er et godt samfund. Velstanden har sat tydelige spor, foretagssomheden har båret mange frugter, som man kan være stolt af og som er varige goder, også når mindre gode tider melder sig.

Sammenhold

Selv i de driftigste år med de store økonomiske fremskridt satte man ikke sin egenart over styr; det færøske samfund blev ikke rodløst af at tage den moderne teknologi til sig. Det er fortsat dybt forankret i en følelse af samhørighed, der udspringer af slægtskab og af generationers stædige indsats for at skabe trygge rammer for livet på øerne.

Det stærke sammenhold

har givet færingerne styrke og selvtillid. Det er egenskaber, som før har bragt Færøerne gennem store vanskeligheder. Og det er egenskaber, der vil blive hårdt brug for også i de kommende år.

Vónin um at koma heimaftur

Føroyingar og danir hava felags røtur, og eru vit enn ymisk, so eru vit kortini sameind í einum felags uppruna og við søguligum, sterkum bondum. Nógvir tankar ganga tí úr Danmark til Føroyar – í seinastuni við miklari stúran, men kortini við vónini um, at tað vil eydnast føroyingum at venda gongdina.

Tíðirnar eru vánaligar fíggarliga, men føroyingar eru eitt mergjað fólk; tað er eitt fólk, sum kann skriva og

syngja, sum kann siga bæði frá søgum og gerandisdegnum í myndum og orðum. Hetta ríkidømi hvørur ikki, hóast skjáttan er tóm, og tær ljósu lívsvónirnar kámost burtur.

Menniskjæð og náttúran

Livikorini í Føroyum hava altíð verið merkt av einari baldrutari náttúru. Illveður og misvøkstur hava øll ættarlið kent til; tað vóru umstøður, sum føroyingar máttu liva undir, tað vóru sterkari kreftir, sum valdaðu; men samstundis visti hvør einstakur, at hann og hon vóru í hondum hins altvandandi. Tað broytist ikki av, at tað í dag kann siggja út, sum tað heldur er menniskjalig megi, ið spælir bólt við mannalagnuni.

Mátti framtíðin aftur givið føroyingum eydnuríkar tíðir til frama fyri øll, sum hava heima í Føroyum, og til gleði fyri tey mongu, sum saman við føroyingum ynskja eydna og framgongd fyri Føroyar og føroyska samfelagið.

Guð varðveiti Danmark – Guð varðveiti Føroyar

Margretha Drotning helt eina mergjaða røðu í tinginum. Partur av henni var á føroyskum. Og tað kom hon sera væl frá